18 januari 2013: ilja

Eigenlijk waren 2 a 3 dagen wel genoeg in Nha trang maar omdat ons treinticket niet te verzetten was hebben we vandaag nog een extra dagje hier. Of eigenlijk een halve dag. We hebben met het hotel een late check-out geregeld zodat we pas om 18.00 uur de kamer hoeven te verlaten. De trein vertrekt om 20.30 uur dus we hebben nog wel even. Lopend hebben we de stad wel zo'n beetje gezien dus huren we via het hotel een scooter voor $3. Zowaar zit er voldoende bezine in de tank. We halen even een broodje gezond met een lekker bakkie koffie bij de hollander op de hoek. Een goede start van de dag. De tent lijkt heel goed te lopen maar zodra we in gesprek komen met 1 van de eigenaren klaagt hij over zijn personeel. Binnenkort viert men hier TET, het Vietnamese nieuwjaar en dan komt er blijkbaar niemand van het personeel opdagen. Op de dag zelf bellen ze dat ze bij familie zitten en niet komen. Moet je in Nederland eens proberen! Maar hier is dat blijkbaar heel gewoon. Ook rijzen de prijzen de pan uit en zijn groothandels al een maand voor TET gewoon dicht of uitverkocht. Ach, je moet het maar wel even weten als je hier een business hebt. Zo zie je maar, in elk land is er wel wat! Van de eigenaar krijgen we ook nog een verhaal te horen over de eigenaar van rainbow divers, hetgeen ons gevoel bevestigt om daar niet onze vervolgopleiding te gaan doen. Als we bijna klaar zijn met ons ontbijt zien we ineens Dave en Tara voorbijschieten in een bus. We houden ze aan en spreken af om vanavond even te borrelen en eten, gezamenlijk. Daarna zien we ook Alexandra, de Duitse van de boot, voorbijlopen. Ze schuift aan en we maken even een gezellig praatje. Ze geeft ons advies over hoi an en waar we schoenen en kleding kunnen laten maken, en vertrekt daarna naar het strand. Zij gaat over 2 dagen weer naar huis en wil nog even van de vakantie genieten.

Dan wordt het tijd om eens op pad te gaan. We willen even een foto laten lamineren, dus is dat taak 1, deze ook in een lijstje doen, taak 2 en remco wil wat oefenen met timelaps. Een speciale manier van filmen, dus dat is taak 3. Het weer is niet om naar huis te schrijven. Het is frisjes met zo'n 21 graden en er staat een stevige wind aan het strand. Toch zijn er die-hard Russen op het strand te vinden, zelfs in de woeste zee liggen er een paar te worstelen met de golven. We maken een paar prachtige plaatjes van de woeste golven die tegen het strand beuken, het is een mooi gezicht.

We gaan ook nog even wat sightseeing in de buurt. Even verderop zijn de Cham torens te vinden. Een overblijfsel uit de 7e eeuw na christus. Het zijn 4 torens met veel restauraties en zijn dus in redelijke staat. Dagelijks komen hier mensen om te bidden. Dagelijks komen er ook veel toeristen, veel Russen en Chinezen, onze favoriete toeristen ;-). Gelukkig is het nog niet zo heel druk als wij er zijn. Midden op het plein wordt er een traditionele dans opgevoerd met dames die potten op hun hoofd dragen. Mooi om te zien dat hun balans prima is.

Na dit culturele uitstapje willen we ook nog wat van het dagelijkse leven zien en zoeken de markt op. Altijd leuk om plaatjes te schieten. We vinden het zowaar heel snel en parkeren de scooter in een zijstraatje. We slenteren wat over de markt, maar rustig kun je het niet noemen. De halve stad crosst hier met z'n scooter over de markt en je moet uitkijken dat je niet voor je voeten wordt gereden. We hebben het dan ook snel voor gezien gehouden en gaan weer richting het centrum. We halen , heel gezond, een broodje hotdog en broodje braadworst voor onderweg en gaan terug naar het strand om even uit te waaien. Langs het strand staan allerlei fitnessapparaten en is een trimpad aangelegd. Fraai hoor, hier kan dat blijkbaar, ik denk dat in Nederland binnen de kortste keren alles gesloopt is of onder de grafitti zit. Natuurlijk proberen we het een en ander zelf uit. We moeten tenslotte ook wel een beetje fit blijven.

In de avond hebben we met dave en Tara afgesproken bij een of ander brewhouse. Nu dachten wij dat die tent aan de Noordkant van de stad lag, maar dat blijkt toch aan de zuidkant te liggen. Al met al zijn we ruim een half uur aan het dwalen voordat we een taxi pakken en ons daar laten afzetten. Het blijkt een leuke, luxe tent te zijn en we nemen het er maar eens van. Maar aan alle goede dingen komt een eind en we nemen, tijdelijk, afscheid van elkaar. We hebben beiden een soortgelijke route in vietnam dus zullen we elkaar vast nog wel tegenkomen.

We halen de bagage op bij ons guesthouse, nemen afscheid van ontzettend lieve mensen en nemen de taxi naar het treinstation. We zijn nog wat vroeg dus moeten we in de hal wachten. Een klein. Vietnameesje brengt ons naar onze plek, wijst aan waar we straks moeten zijn en laat tussen de bedrijven door ook even zien waar we wat versnaperingen kunnen kopen. Tja, er zit meestal wel een bedoeling achter dat aardige gedrag. Braaf als ie is koop Remco een snicker bij de tent. De trein is maar een kwartiertje te laat en dan wordt het dringen geblazen op het perron. Dat gaat er iets anders aan toe dan in nederland. Je staat met z'n allen gewoon op de rails te wachten tot de passagiers zijn uitgestapt. Dan wordt je opzij gedirigeerd door de stationschef omdat er een paserende trein aankomt, en wij natuurlijk op de rails staan. Gelukkig kunnen we nog voordat de trein komt instappen in onze eigen trein. Op hoop van zegen dat we de juiste trein ingaan natuurlijk. We zoeken onze coupe op en zien daar al 4 mensen inzitten. We kijken op ons kaartje, ja hoor hier moet het zijn. Onze bedden worden geprepareerd, de kaartjes gechecked en als apen klimmen we naar het middelste bed. Je hebt ongeveer een 80 cm hoogte tussen jouw bed en het bed boven je dus echt zitten kan niet. De tassen worden onder het onderste bed geschoven en een tas staat op je eigen bed, die ongeveer 1.80 bij 80 cm groot was. Het matras, voor zover je dat een matras kunt noemen is 5 cm dik. Maar al met al toch wel redelijk. Wat een beetje jammer is, is dat er onder ons een gezin met kleine kinderen zit die constant jammeren en dreinen. Oordoppen en mp3 speler in en proberen te slapen. Hetgeen bij mij nog wel aardig gelukt is.